

غريب در شهر!

وجود مبارک امير المؤمنين(ع) در حكمت ۳ نهج البلاغه فرمود: «وَالْجُنُبُ مُنْقَصِّهُ»؛ مطلق ترس؛ چه ترس از فقر، چه ترس از دشمن، چه ترس از حوادث، این یک نقص است. «وَالْفَقَرُ يُخْرِسُ الْفَطَنَ عَنْ حُجَّتِهِ»؛ فقر، شخص زيرك را از بيان دليلش گنك ميسازد؛ کسی که جيبيش خالي است، كيفش خالي است. خداي ناکرده. فقير است، او قدرت حرف زدن بين الملل ندارد؛ چه اين که اگر کسی فقر علمي داشت او در مباحثات بخواهد درس بگويد گنك است؛ بخواهد بحث بكند گنك است؛ بخواهد مناظره آزادانديشي داشته باشد گنك است؛ چون فقر علمي دارد. در فقر اقتصادي هم اگر جيبيش خالي باشد، كيفش خالي باشد، در عرصه بين الملل بخواهد حرف بزند گنك است؛ لذا فرمود مال، قوام شماست و شما اين قوام را به خوبی حفظ بکنيد. «وَالْمُقْلِ غَرِيبٌ فِي بَلْدَتِهِ»؛ آنکس که فقير و تنگديست است حتى در شهر خود غريب است؛ کسی که مال او کم است، اين امر طبيعي است؛ حالا وظيفه ديگران اين است که احترام بكنند، حرفی ديگر است؛ ولی اين در شهر خودش غريب است؛ اما فرمود تمام نعمتها برای شما است. (خدانوند درآيه شش سوره هود) فرمود: هيج موجودي نيست مگر اينکه عائله من است، نزد من پرونده و روزي دارد؛ منتبا بايد تلاش و کوشش بكنند... اين خداست! منتبا تنبيل بودن، به دنبال کار نرفتن، به دنبال ميز رفتن، ميزنشين تربیت کردن، اين با جامعه اسلامي سازگار نيست. فرمود: «فاسعوا فی الأرض» تلاش و کوشش کنيد از زمين روزي خود را بگيريد، من عهددار روزي شما هستم.

[بيانات آيت الله جوادی آملی در ۹۶/۱۱/۲۶ در دیدار با جمعی از دانشجویان]

باقي، همه دیگ آن مزه دارد که چشیدی

شخصی در نامه‌ای جناب خواجه نصیرالدین طوسی راسگ خطاب کرد. جناب خواجه در جواب وی نوشت: برادر، من هرچه فکر می‌کنم نمی‌توانم مشخصات حیوانی که مرا با آن خطاب کردم در خودم پیدا کنم. او چنگال دارد و من ندارم، او دندان‌های تیز و یال و کوپال دارد و من ندارم و... ایشان در حالی این جواب را نوشتند که وزیر هلاکوخان بودند و هر نوع انتقامی می‌توانستند بگیرند اما به جای آن، چنین جواب مؤذبانه‌ای نوشتند. از سوی دیگر جواب نامه را ذیل نامه خود آن شخص نوشتند تا او بعداً نترسد که نامه‌ام دست وزیر افتاده و او هر وقت بخواهد می‌تواند آن را علیه من مدرك کند. اینها زیبایی و جمال زندگی بشريتند. اگر کسی دنبال اوج زیبایی است، باید آن را در وجود خود جست‌وجو کند. بیرون خبری نیست.

بغداد همان است که دیدی و شنیدی / رو دلبر نوجوی، چو دربند قدیدی
زین دیگ جهان یک دو سه کفگیر بخوردی / باقی، همه دیگ آن مزه دارد که چشیدی

عيبي ندارد که انسان ساعتها جلوی آينه خودش را نگاه کند و به خودش برسد؛ اما لحظاتی هم به صورت معنوی خودش نگاه کند و در اعمالش بنگرد که برای او قیافه درست می‌کنند. اگر آن قیافه را توانستی ببینی، خداوند متعال می‌فرماید: ما بین المشرق و المغرب از خودت فرار خواهی کرد! تمام کارهای ما مواد صورت‌های برزخی است. حتی تامالات، خیالات، نیات و آرزوها؛ ولذا آمده: «يُبَعِثُ النَّاسُ عَلَى نِيَاتِهِمْ»؛ مردم در قیامت براساس نیت‌های ایشان برانگیخته خواهند شد.

[حجۃ الاسلام سید حسن عاملي، برداشت از روزنامه کیهان ۱۴ اسفند ۱۳۹۶]

زندگی هيج چيز جز جهاد کردن برای عقیده نیست

طبعی ترین نیازهای ما برای نگهبانان عراقی، سوزه‌ی خنده و تمسخر می‌شد. از هيج توهین و تحقیری در حق ما دریغ نمی‌کردن. تحمل درد غربت و سرما و گرما و کتک و گرسنگی و تشنجی به اندازه‌ی کافی سخت بود. اما وقتی علاوه بر همه‌ی اینها ما را تا حد مرگ تحقیر می‌کردد، دچار عذابی می‌شديم که برای تحملش باید کوه می‌بودیم. هر روز که می‌گذشت نفرتمن از بعضی‌ها بیشتر و بیشتر می‌شد. می‌دیدم و آب می‌شدم. شاهد بودم و ذره‌ذره وجودم در آتش می‌سوخت. ... شاید همه‌ی این تحقیرها و رنج‌ها را باید تحمل می‌کردیم تا این سخن یکی از بزرگان را دریابیم که فرمود: «زندگی هيج چيز چيز جز جهاد کردن برای عقیده نیست.»

[معصومه آباد، من زنده ام (خاطرات دوران اسارت)، چاپ دویست و پنجم، ۱۳۹۵، ص ۲۶۹ تا ۲۷۱]

گاهی اوقات برای خريد یک جنس مخصوص اعتبار وجود ندارد ولی برای خريد سایر اجتناس اعتبار وجود دارد، آیا در اینجا می‌توان صوری کالاهایی که مجاز به خريد است فاکتور شود و به همان اندازه ریالی از آن کالایی که اعتبار برای خريد آن اختصاص نداشته، خريد کرد؟

سؤال

صرف نمودن اموال دولتی در غیر مواردی که اجازه داده شده در حکم غصب است و موجب ضممان می‌باشد مگر آنکه با اجازه قانونی مقام مسئول بالاتر صورت بگیرد.

جواب

(استفتائات مقام معظم رهبری امام خامنه‌ای در سایت معظم له به آدرس: ir.leader)